

Arrest

nr. 39 706 van 3 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VIERSTRAETE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 18 juni 2009 een asielaanvraag in. Op 3 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Gujrat. U zou een sjiitische moslim zijn. Begin 2003 zou uw neef Irshad het aan de stok gekregen hebben met uw sunnitische burens. Er zou gevochten zijn en er zouden verschillende gewonden gevallen zijn. U zou geprobeerd hebben om beide partijen uit elkaar te halen, maar hierbij zou u ook gewond geraakt zijn. Enkele dagen later zouden enkele mensen voor uw deur hebben gestaan. Ze zouden naar uw vader geroepen hebben dat hij zijn zoons naar buiten moest sturen, zodat ze hen konden vermoorden. Hierna zou uw vader besloten hebben om u naar het buitenland te sturen. U zou een jaar gereisd hebben vooraleer u in België aankwam. U zou in juli/ augustus 2004 een asielaanvraag hebben ingediend, maar

u heeft geen weet van enige beslissing die genomen zou zijn. U zou ziek zijn. Uiteindelijk zou u een tweede asielaanvraag hebben ingediend. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u verschillende Belgische medische attesten voor en uw Pakistaanse paspoort.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op uw eerdere asielaanvraag in België. Ondanks uw bewering dat u in juli/ augustus 2004 een asielaanvraag had ingediend in België, was de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in staat om op basis van uw gegevens, vingerafdrukken of foto deze asielaanvraag terug te vinden. Waarschijnlijk gaat het hier om dossier 04/16826, Riaz Ahmed, Shahbaz Ahmed, maar gezien de verschillende geboortedatum is dit niet zeker. Wat er ook van zij; deze asielaanvraag eindigde met een technische weigering door de DVZ, zodat de elementen die u tijdens deze asielaanvraag neerlegt volledig nieuw zijn voor de asiendiensten.

Wat betreft deze ingeroepen elementen, dient er op te worden gewezen dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uw verklaringen waren immers opvallend vaag en algemeen. U beweerde dat uw neef betrokken geraakte in een gevecht, waar u tussenbeide kwam om deze ruzie te eindigen. U bleef uiterst vaag over dit gevecht. Zo wist u niet exact te duiden wanneer dit plaatsvond (ergens begin 2003), u wist niet wie de tegenstanders waren (buiten sunnieten uit de buurt), noch wist u wie de gewonden waren (gehoorverslag CGVS p. 5-6). Waarom uw leven hierna gevaar zou lopen was niet duidelijk; u beweerde immers dat het gevecht ontstaan was door uw neef (gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts verklaarde u dat er na dit gevecht geen enkele gebeurtenis of incident meer plaatsvond (gehoorverslag CGVS p. 6). Pas nadat u gevraagd werd waarom u nu juist diende te vluchten, beweerde u dat uw vader en u enkele dagen na dit incident ook bedreigd werden (gehoorverslag CGVS p. 6). Toen u op de tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen gewezen werd, diende u te erkennen dat hier inderdaad achter gevraagd was tijdens uw gehoor, maar u beweerde dat er u gevraagd werd waarom u naar het buitenland werd gestuurd, wat niet overeen komt met het gehoorverslag. Deze vaststelling breekt verder de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af. Mocht er dan toch enig geloof worden gehecht aan dit eenmalige incident, dan dient er op te worden gewezen dat het hier om een uiterst lokaal conflict ging. U haalde aan geen enkele vrees voor de Pakistaanse autoriteiten te kennen (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u enkel een probleem met enkele sunnieten uit uw buurt kende, had u dit gemakkelijk kunnen vermijden door u elders in Pakistan te vestigen. Het intern vluchtalternatief is dan ook op u van toepassing.

Tenslotte dient nog opgemerkt dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vluchtroute. U verklaarde gedurende meer dan een jaar over land naar België gereisd te zijn, maar buiten Iran wist u geen enkel ander land waar u door reisde bij naam te noemen. Wat meer is; u kende geen enkele stad of dorp waar u op deze lange reis doorheen gekomen zou zijn (gehoorverslag CGVS p. 4). U beweerde dat u op een schip gezet werd, maar u weet niet waar, noch weet u waarheen het schip u bracht (gehoorverslag CGVS p. 4). U gaf dan ook een weinig gedetailleerde en doorleefde beschrijving van wat een moeilijke reisweg naar Europa is. Daar u beweerde al sinds 2002 over een eigen paspoort te beschikken, ontstaat dan ook het vermoeden dat u mogelijks met behulp van dit document op een andere manier naar Europa bent gekomen. Er bestaan dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door de medische attesten die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw paspoort wijst immers op uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet ter discussie staan. Ook bevestigen ze verder dat u geen vrees kende voor de Pakistaanse autoriteiten, daar u zich zonder enige schroom tot hun lokale vertegenwoordigers in België wendde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker verklaart dat hij in juli of augustus 2004 België is binnengekomen. Hij zou een asielaanvraag hebben ingediend waarover bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen gegevens werden teruggevonden via zijn naam, noch via zijn foto, noch via de database van vingerafdrukken. Ook het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geen gegevens over verzoeker. Verzoekers verklaringen worden niet geobjectiveerd te meer nu hijzelf zich het asielcentrum niet meer herinnert waar hij verbleef en geen documenten over deze asielaanvraag kan voorleggen.

2.3. Verzoeker legt zijn Pakistaans paspoort neer dat hij via de Pakistaanse ambassade in België heeft verkregen. Zijn vorig paspoort met visum voor Iran zou verzoeker verloren zijn. Uit het paspoort blijkt dat verzoeker het document verkreeg op basis van zijn identiteitskaart die hij echter niet neerlegt.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker zou betrokken geweest zijn bij een vechtpartij met Soennieten. De ter terechtzitting neergelegde affidavit van verzoekers vader is geen authentieke akte maar een bevestiging van de daarin vermelde eenzijdige verklaring op de daarin bepaalde dag. Het bewijst geenszins dat de eenzijdige verklaring zelf waarachtig is. Verzoeker verwijst naar de overigens ongedateerde *“verklaring van de heer Muhammad Iqbal Warraich, Advocaat aan het Hight Court van het Gujrat district (zie stuk 2) die duidelijk stelt dat verzoeker vervolgd zal worden wanneer hij terugkeert naar Pakistan en dit omdat hij lid is van Fiqah Jahferiu Disctrict Gujrat”* maar licht niet toe wat *“Fiqah Jahferiu Disctrict Gujrat”* is en waarom verzoeker acht jaar na de feiten geen recent processtuk neerlegt, noch waarom hij niet kan toelichten wat ondertussen is gebeurd in Pakistan niettegenstaande hij contacten onderhoudt met zijn familie en zijn advocaat. Evenmin wordt verklaard waarom verzoeker een politierapport neerlegt van 10 februari 2002 waaruit enkel kan worden afgeleid dat een klacht werd ingediend en niet dat hij gerechtelijk vervolgd wordt. Er kan dan ook bezwaarlijk enige bewijswaarde gehecht worden aan deze stukken te meer nu ze niet ondersteund worden door eenduidige en coherente verklaringen. Overigens zijn ook verzoekers verklaringen onderling strijdig nu hij ook beweert *“Ooit gearresteerd in Pakistan? Neen. Op ogenblik vertrek uit Pakistan dus geen vrees voor Pakistaanse autoriteiten? Klopt, er waren familieproblemen”* (zie CGVS-verhoor p. 4). Verzoeker geeft dan ook zelf aan dat hij persoonlijke familiale problemen had en geen andere moeilijkheden had. Hij voert aldus geen vrees voor vervolging aan in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

3.2. Wat betreft de voorgelegde medische attesten, stelt de Raad vast dat ze geen verband houden met verzoekers asielmotieven en aldus niet dienstig zijn in onderhavige procedure.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het verzoekschrift stelt *“De gewapende strijd die in Pakistan gevoerd wordt tussen de soennieten en de sijiten haalt spijtig genoeg nog bijna dagelijks het nieuws. Het moge duidelijk zijn dat de Pakistaanse overheid er niet in slaagt om beide groepen op een vreedzame wijze te laten samen leven. Velen komen aldus (toevallig) om bij aanslagen. Verzoeker loopt echter niet alleen het gevaar om bij zo een aanslag gewond of gedood te worden, maar daarnaast werd hij persoonlijk geviséerd en bedreigd.”*

4.1.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.2. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. De verwijzingen naar algemene rapporten en stellingen in het verzoekschrift *“Uit de hoger aangehaalde verklaringen van de heer Muhammad Younas (stuk 2), blijkt dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige bedreiging van het leven als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict”* zijn niet nuttig aangevoerd en onvoldoende om aan te tonen dat op het ganse grondgebied van Pakistan een langdurige gewapende confrontatie bestaat die een zekere intensiteit bereikt en waarvan de partijen in het conflict een minimale organisatie vertonen. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK